KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

12. januar 1994 *

I sag T-554/93 R,

Abbott Trust, Cambridge (Det Forenede Kongerige), og de andre mælkeproducenter, hvis navn og adresse er anført i bilaget til nærværende kendelse, ved advokat E. H. Pijnacker Hordijk, Amsterdam, og advokat H. J. Bronkhorst, Haag, for Solicitors Burges Salmon, Bristol, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Luc Frieden, 62, avenue Guillaume,

sagsøgere,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved juridisk konsulent Arthur Brautigam og Michel Bishop, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos direktør Bruno Eynard, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

og

* Processprog: engelsk.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Gérard Rozet og Christopher Docksey, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgte,

angående en begæring om udsættelse — i tre uger fra datoen for afsigelsen af kendelse i sag T-555/93 R (kendelse af 1. februar 1994, Sml II, s. 11) — af gennemførelsen af artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 af 22. juli 1993 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed (EFT L 196, s. 6),

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder

1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 29. oktober 1993 har A. Aharn, Lower Sunville, Aropatrick (Irland), og 588 andre mælkeproducenter, herunder sagsøgerne i nærværende sag om foreløbige forholdsregler, i henhold til

EØF-traktatens artikel 173, 178 og artikel 215, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af artikel 8, stk. 2, litra a), og artikel 14, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 af 22. juli 1993 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed (herefter benævnt »forordning nr. 2187/93«, EFT L 196, s. 6), og om erstatning for den skade, de har lidt som følge af anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (herefter benævnt »forordning nr. 857/84«, EFT L 90, s. 13).

2 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 22. december 1993 har en del af sagsøgerne i hovedsagen fremsat begæring om foreløbige forholdsregler med henblik på at opnå udsættelse — i tre uger fra datoen for afsigelsen af kendelse i sag T-555/93 R, Jones m.fl. mod Rådet og Kommissionen (Sml 1994 II, s. 11) — af gennemførelsen af artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2187/93.

3 De sagsøgte har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 6. januar 1994.

4 Begæringen om foreløbige forholdsregler indgår i en række sådanne begæringer, som er blevet indbragt for Retten, i det væsentlige med henblik på at opnå udsættelse af gennemførelsen af artikel 14, stk. 4, i forordning nr. 2187/93.

5 De faktiske omstændigheder, der er relevante for afgørelsen vedrørende nærværende begæring om foreløbige forholdsregler, kan sammenfattes som nedenfor anført.

6 Ved dom af 19. maj 1992, forenede sager C-104/89 og C-37/90, Mulder m.fl. mod Rådet og Kommissionen (Sml. I, s. 3061), dømte Domstolen Rådet og Kommissionen til at erstatte de tab, som sagsøgerne har lidt ved anvendelsen af forordning nr. 857/84, som suppleret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/84 af 16. maj 1984 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 (EFT L 132, s. 11), for så vidt disse forordninger ikke indeholder nogen bestemmelse om tildeling af en referencemængde til producenter, som ikke har leveret mælk i det af den pågældende medlemsstat valgte referenceår efter at have påtaget sig en forpligtelse i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977 om indførelse af en præmieordning for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægsbesætninger (EFT L 131, s. 1).

7 På baggrund af denne dom fra Domstolen udstedte Rådet — på forslag fra Kommissionen og efter at have indhentet udtalelser fra Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg — forordning nr. 2187/93, som giver hjemmel til tilbud om en fast erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed, og fastsætter de nærmere regler om og betingelser for ydelse af en sådan erstatning.

8 I henhold til artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2187/93 skulle erstatningskravet i hver medlemsstat rettes til den myndighed, som medlemsstaten har udpeget med henblik herpå, og være myndigheden i hænde senest den 30. september 1993. Myndigheden har herefter ifølge artikel 14, stk. 1, en frist på højst fire måneder regnet fra kravets modtagelse til på Rådets og Kommissionens vegne og for disses regning at fremsætte et tilbud om erstatning til producenten, ledsaget af en kvittering for fuld og endelig afgørelse.

9 Det følger af artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2187/93, at hvis tilbuddet ikke accepteres inden for en frist på to måneder fra dets modtagelse, er det ikke længere bindende for de berørte fællesskabsinstitutioner, dvs. Rådet og Kommissionen. Desuden er det i artikel 14, stk. 4, bestemt, at en accept af tilbuddet ved returnering til myndigheden inden for ovennævnte frist på to måneder af kvitteringen i

behørigt godkendt og underskrevet stand indebærer et afkald på enhver form for yderligere krav mod fællesskabsinstitutionerne for det tab, der ligger til grund for tilbuddet om erstatning.

Retlige bemærkninger

10 I henhold til EØF-traktatens artikel 185 og 186, sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

Parternes argumenter

11 Ifølge sagsøgerne har de fleste af dem allerede modtaget et tilbud om erstatning, og de skal herefter hver især, hvis de ønsker at acceptere tilbuddet, gøre dette inden for en frist på to måneder fra dets modtagelse — og samtidig give afkald på enhver form for yderligere krav mod Rådet og Kommissionen — idet de ellers mister enhver ret til den faste erstatning, der er hjemlet i forordningen. Sagsøgerne har som bilag til deres begæring om foreløbige forholdsregler fremlagt en kopi af det tilbud om erstatning, som en af dem, nemlig BGW & Co., har modtaget. Tilbuddet er dateret den 17. november 1993, hvilket indebærer, at sidste frist for accept af tilbuddet er den 18. januar 1994, således som det også er anført i tilbuddet.

12 Da retsmødet i sag T-555/93 R er berammet til den 6. januar 1994, er det ifølge sagsøgerne sandsynligt, at flere af dem vil være forpligtet til at træffe afgørelse om, hvorvidt de vil acceptere tilbuddet om erstatning, inden Rettens præsident afsiger kendelse i den nævnte sag.

13 Efter sagsøgernes opfattelse vil den omstændighed, at de ikke har kendskab til den kendelse, der vil blive afsagt i sag T-555/93 R, ved udløbet af fristen for accept af tilbuddet om erstatning, indebære, at de ikke får mulighed for at udlede konsekvenserne af denne kendelse for deres personlige situation, og at de tvinges til at træffe en afgørelse, som de måske ikke havde truffet, hvis de havde haft kendskab til kendelsen.

14 Sagsøgerne har endelig tilføjet, at den udsættelse, de anmoder om, er af overordentlig stor betydning for dem, navnlig i økonomisk henseende, mens der ikke er nogen grund til at antage, at Fællesskabets interesser ville blive skadet ved en sådan tidsmæssigt begrænset udsættelse.

15 Rådet og Kommissionen har i deres mundtlige indlæg under retsmødet gjort indsigelse mod den af sagsøgerne begærede udsættelse af gennemførelsen af artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2187/93, idet de bl. a. har gjort gældende, at der ifølge de oplysninger, de har modtaget fra de britiske myndigheder, endnu ikke var sendt tilbud om erstatning til nogen producenter, og at en udsættelse ville være i strid med lighedsprincippet, da flere producenter i andre medlemsstater allerede har modtaget — og accepteret — fællesskabsinstitutionernes tilbud om erstatning.

Retlig bedømmelse

16 Indledningsvis bemærkes, at et vist antal begæringer om foreløbige forholdsregler med henblik på at opnå udsættelse af gennemførelsen af artikel 14, stk. 4, i forordning nr. 2187/93, herunder den i sag T-555/93 R fremsatte begæring, i øjeblikket er

under behandling. Retsmødet i disse sager har allerede fundet sted den 6. januar d.å., og de respektive kendelser vil blive afsagt i de nærmeste uger.

17 Det fremgår af sagen, at såfremt visse af de sagsøgere, der allerede har modtaget et tilbud om erstatning, ville skulle tage stilling til det, inden Rettens præsident træffer afgørelse vedrørende begæringerne om foreløbige forholdsregler med henblik på at opnå udsættelse af gennemførelsen af artikel 14, stk. 4, i forordning nr. 2187/93, ville en eventuel kendelse om udsættelse af gennemførelsen af bestemmelsen ikke få nogen virkninger for deres vedkommende.

18 En accept af tilbuddet indebærer nemlig, at producenterne giver afkald på ethvert yderligere krav mod fællesskabsinstitutionerne for det tab, de kræver erstattet, og et afslag på tilbuddet medfører, at dette ikke længere er bindende for fællesskabsinstitutionerne. Det følger heraf, at hvis der blev truffet bestemmelse om en udsættelse af gennemførelsen, ville en sådan udsættelse ikke have nogen som helst indflydelse på de konsekvenser, anvendelsen af artikel 14, stk. 3 og 4, i forordning nr. 2187/93 nødvendigvis har for de producenter, hvis frist for accept af tilbuddet om erstatning i mellemtiden er udløbet.

19 Under disse omstændigheder og navnlig i betragtning af den begærede forholdsregels tidsmæssigt begrænsede virkninger bør det ud fra hensynet til en ordentlig retspleje bestemmes, at den i artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2187/93 fastsatte frist først udløber to uger efter datoen for afsigelsen af den kendelse, hvorved sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-555/93 R afsluttes.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

før endelig afgørelse træffes:

1) Den frist, der er fastsat i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 af 22. juli 1993 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed, udløber først to uger efter datoen for afsigelsen af den kendelse, hvorved sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-555/93 R afsluttes.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg, den 12. januar 1994.

H. Jung

Justitssekretær

J. L. Cruz Vilaça

Præsident